

ח' למבחינה סקרה. אולם הפעם יעשו זאת בדיעה ברורה כי הוא לא יעזור לאלה שלא למדו כל השנה. כי משכר לימוד מודרג יהיה רק אלה מבין התלמידים שזכו לציונים טובים בכחות ד' ויח'. הנבחנים הרועדים ייהנו השנה מהטבה נוספת: אחרי שהתלוננו רבים כי רבע השעה הראשון עובר עליהם בחל- חלה, הוסיף משרד החינוך 20 דקות לזמן המבחן.

עסקים

20 כדורי שינה

הפתעה ציפתה השבוע לדיירי הבתים מספר אחד ושלוש שברחוב חרמיוא בתל-אביב. האנשים, שקנו את דירותיהם מידי הקבלן ירחמיאל לוי (הטולס הזה 1133), נואשו מהתקנה שליון ישרים את מלאכת הבנין. אך כאשר ירדו באחד מימי השבוע במדרגות חסרות-המעקה של הבנין הגדול, גילו גליון-ניר ארוך מודבק בכניסה. הקבלן שחזר ארצה, נעצר על-ידי המשטרה ושוחזר בערבות, הוזמן את כל הדיירים לבוא עם החוזים והקבלות שבדיניהם אל עורך-דינו, כדי ליישב את הסכסוכים ולהשלים את הבניה.

את האנשים שבאו לפגישה קיבל לוי ברוח טובה, הבטיח כי הכל יבוא על מקומו בשלום. נודע להם גם, כי מלבד לוי, ישוב לעסקים כרגיל מנהל-העבודה שלו, מרדכי ("מרקו") סעדיה. הדיירים לא הבינו את הדבר. "אז שהם דפקו אחד את השני או שהם עבדו יד אחת" קבעו, "ומת" קבל יותר על הדעת שכל אחד מהם ידע על עסקיו של השני."

סעדיה עצמו לא הכחיש כי הוא אמנם עומד לשוב לעבודתו עם לוי. האיש, שרק שבוע קודם לכן ניסה להתאבד בגלל הצרות שנגרמו לו כביכול על-ידי לוי, ביקש לשכוח כל מה שהיה, כולל את הסיבות שהביאו אותו לידי ניסיון ההתאבדות.

"השקעתי את כל כוחותי במפעלי של לוי", סיפר מרקו מיד לאחר נסיון-ההתאבדות, בבית-החולים דונולו ביפו, "אבל לוי היה כפוי-טובה. אני הייתי הולך לפגישות עם דיירים וספקים, והוא היה מופיע לחציש-שעה ביום ליד הבנין ומסתלק לו. היו קונים שאפילו לא הכירו אותו." מרקו היה מופיע לעיתים קרובות אצל הדיירים, דורש מהם להגדיל ולהקדים את התשלומים על חשבון דירותיהם. "עשיתי את זה כדי לעזור לו לסיים את הבנין", סיפר שליחו של הקבלן, "ראיתי שיש לו קשיים כספיים."

פעם ביקש לוי ממרקו להשיג מקדמות של אלפי לירות מכל דייר, על חשבון מחיר הדירות. הקבלן הסכים או לשלם סכום עצום כריבית על סכומים אלה. בעד חלק מסכומים אלה (כ-8 אלפים לירות), חתם מרקו כערב.

"כולם חשדו בי!" מרקו שכח כי אותו זמן כיצד נהג בו לוי, כשעמד להיכנס לדירתו שלו ברחוב חרמיוא 6. ביום ה-כניסה חסרו לו 500 לירות. לוי לא ויתר. הוא הכריח את מרקו לקחת את הסכום בהלוואה.

המצב הכספי הלך והחמיר ומרקו לקח עוד ועוד הלוואות כריבית גבוהה, חתם על ערבויות אצל אנשים פרטיים ובבנקים. ימים אחדים לפני שנעלם לוי ביקש ממנו מרקו שיופיע בפני הדיירים והספקים שהתחילו להרגיש במצב הכספי הקשה, ריגוע אותם. במקום זה הופיע לוי בביתו של מרקו, דרש ממנו להשיג לו הלוואות נוספות. "יש לי מגרש גדול שאני עומד למכור", סיפר, "וביום שלישי אחזיר את כל החובות שלי."

שלושה ימים לפני שנעלם לוי, ביקש באמצעות שליח לקנות את דירתו של מרקו. לתת לו במקומה דירה בבית הנבנה. אשתו של מרקו סירבה. בליל שבת בא אל מרקו אחד הדיירים, סיפר ששמע כי לוי עומד לעזוב את הארץ. בנוכחותו טלפן מרקו אל לוי, שהרגיע אותם באמרו: "אפילו דרכון אין לי."

ביום הבריחה קבעו השניים פגישה, אליה הבטיח לוי להביא כסף. הוא לא הופיע לפגישה. במקום הופיעה למחרת אשתו, סיפרה כי בעלה לקח מהבית מספר חפצים והלך. יחד עם חלק מהדיירים החל מרקו בהתרוצצות מעורף-הדיון של לוי לאהובתו בהרצליה, וחזר חלילה. אולם לוי כבר לא היה.

"הבנתי כי עולמי חשך עלי", סיפר מרקו,

הספיקו להוריד לערביי מפא"י לפחות מנדט אחד, ואולי שני מנדטים בחשבון הערופים. שני מנדטים אלה היו יכולים, אולי, ל-הכריע במאבק לשינוי שיטת הבחירות.

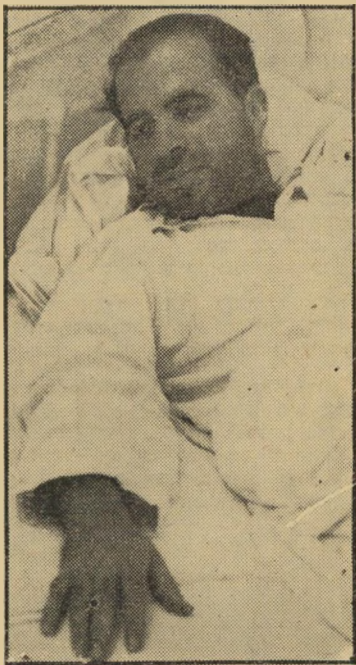
הימנעות מהימנעות. מבין 94 אלף בעלי זכות-הבחירה הערביים, הצביעו כ-78 אלף — אחוז גבוה מאד, שהעיד על כשלון סיסמת-ההימנעות של האגף הלאומי.

לא כל הקולות הלכו לרשימות הערביות, למפא"י, למפ"ם ולמק"י. החזית הדתית אספה 1500 קולות ערביים, וכ-2500 קולות נוספים הלכו לחרות, לציוני-הכלליים, ול-פרוגרסיביים.

ההישג הבולט ביותר של חרות: כל קולות ערביי ברעם המגורשים, היושבים בגוש-חלב. קולות אלה נמסרו לה על-ידי ערי יבוסטיסקי, ממנהיגי קבוצת המשטר החדש, שהוא פטרונם של המארגונים המנו-שלים, אחרי משאומתן עם מנחם בגין.

עליה חוך ירדה

בניגוד לרוב הניחושים, היו הפסדי מק"י ברחוב הערבי קטנים ביותר. היא ירדה

מתאבד סעדיה

במקום הועד הפועל, גן חיות

מ-10,700 קולות ערביים בבחירות לכנסת השלישית, ל-8,200 קולות הפעם.

מכיוון שמק"י קיבלה בסך הכל 27,209 קולות, מסתבר שקיבלה 19 אלף קולות ברחוב היהודי. בבחירות להסתדרות קיבלה רק 13,500 קולות. כך היתה מק"י המפלגה היחידה, מלבד מפא"י, שעלתה בקולות יהודיים בחצי השנה האחרונה.

בכל זאת ירדה מק"י כמעט עד לחצי. אולם ירידה זו חלה עוד לפני הבחירות להסתדרות, כנראה כתוצאה ממאורעות הונגריה והמאבק בארצות ערב.

חינוך

קבר לסקר

כשנודעו בשנה שעברה תוצאות מבחני-הסקר שעורך משרד החינוך למסיימי בתי-הספר היסודיים, נכנסו שתי תלמידות למש-רד, איימו לאבד עצמן לדעת עקב כשלונן במבחנים אלה. הפקידים הרגיעו את הבנות, שילחו אותן לבתיהן.

הורי מאות התלמידים שנכשלו אף הם במבחני-הסקר לא ניסו להתאבד. הם פשוט הלכו למשרד החינוך, תבעו בתוקף לשנות את השיטה. ההורים טענו כי התלמידים ה-טובים ביותר עולים להיכשל בשאלות ה-קלות-יחסית של הסקר, בגלל ההתרגשות והידעה כי מבחן זה הוא למעשה הקובע היחיד אם ימשיכו את לימודיהם התיכוניים. הצעה נוספת שהעלו ההורים היתה: לסגור את כיתות ח' אחרי הסקר. "בלאו-כך אין התלמידים לומדים יותר אחרי הסקר, כי העיקר כבר נקבע."

משרד החינוך שמע, הבין והסיק מסקנות. בשבוע הבא שוב יגשו אלפי בוגרי כיתות

בחירות

אוסו-תבוסה

הסיכום הפופולרי ביותר בישראל השבוע היה זה: "כולם ידעו שחרות תנחל נצחון גדול. הרבה אנשים רצו בנצחון זה, אך לא רצו שהנצחון יהיה גדול מדי. לכן הצ-ביעו בעד מפא"י. למחרת היום נוכחו לדעת כי מצילי-מפא"י היו כה רבים, עד שלא נשארו בוחרים כדי להנחיל את הנצחון המקתה לחרות."

אין ספק שהיה יסוד רב לסברה מבדתת זו. כי חרות לא נוצחה. היא ניצחה את עצמה.

אופנועים ופיצוצים. מקורה של אי-טו-תבוסה זו היה, כנראה, בגישה חובבנית לעבודה המפלגתית המקצועית. חרות היתה צריכה לדעת כי מפלגת-ימין קיצונית כמוה יכולה לנחול נצחון גדול רק כאשר קיים משבר כלכלי חמור מאד, וכאשר חלק מן הבורגנות העשירה חושש מפני תזווה רבתי שמאלה.

בהעדר שני תנאים אלה, יכלה חרות לקחת ברצינות רק לתוספת-כוח מתונה של ארבעה או חמישה ח"כים. תוספת זו היתה בטוחה לה, אילו המשיכה בתעמולה שקטה תחת הסיסמה הלאומית-ליברלית.

מה מנע אותה ברגע האחרון? הרעש ש-חרות עצמה יצרה אותו. בין השאר: תה-לכות-הנצחון של בגין במכונית הפתוחה בלחיית פלוגת-אופנועים; אי-ציות חסידי החרויות המשטרה באסיפות הפומביות וה-הפרה השחצנית של החוק בהזדמנויות אלה; פיצוץ אסיפותיו של משה דיין; הקריאות המתמידות "בגין לשלטון!"

גיגונים אלה עלו לחרות בשלושה מנדטים בקרב האוכלוסיה המבוססת, שהדברים ה-כירו לה זכרונות בלתי-נעימים מאירופה. בעוד שחרות עלתה בכל הארץ, ירדה בתל-אביב ובירושלים. הפסידה שם אפילו קולות שקיבלה בבחירות לכנסת הקודמת.

בעוד שהבורגנות הגנהלת ברחה מחרות ומהצ"צ למפא"י, עשה המכשש הגדול של מפא"י את שלו בריכוזי העולים, פגע בכוחה של חרות גם במקומות אלה.

מנצחון למפלגה. בכל זאת זכתה חרות לתוספת של שני מנדטים. היה זה נצחון קטן, אך מכובד, בתקופה של התמוטטות פרומפא"ית. רק ההתפארות העצומה של חרות לפני כן, שלא היתה מבוססת על שום ידיעה אמיתית של המצב לאשורו, הפכה נצחון זה למפלגה מהממת.

האיוולת היקרה

שום אדם לא חיכה לתוצאות הבחירות בצפיה רבה יותר מאשר דויד בן-הירוש. ולגבי שום אדם לא היו תוצאות אלה מע-ציבות יותר.

כי בן-הירוש זכה לקולות שהספיקו ל-ב-חירת ציר אחד. קולות אלה אבדו רק מפני שהסירו לו פחות מ-1500 קולות לאחר-החסימה.

רוב בוחריו של בן-הירוש היו מארוקאים ובני-מזרח אחרים בריכוזי עולים מרוחקים, בעוד שבאודי-סליב עצמה נחל תבוסה. הי-תה זאת עדות חיה להצלחת המכשש הגדול של מפא"י בשכונה. שרוחה נשבר בערב מעצרו של בן-הירוש.

בסך הכל הופיעו לכנסת חמש רשימות עדתיות מובהקות. יחד זכו (מלבד קולות החיילים) ל-16,695 קולות כשרים — למעלה מן הדרוש לבחירת שני צירים. אולם בגלל האנוכיות המזעזעת של עסקניהן, ואירצונם להתאחד לרשימה משותפת, לא הגיעה אף רשימה אחת לאחוזי-החסימה.

כל הקולות אבדו.

זנבות נושכים

זנב חתוך יכול לנשוך — זאת למדה מפא"י לדאבונה בבחירות אלה. כאשר סיל-קה את הזנבות הערביים ששירתו אותה בכנסת הקודמת, הנחילה לעצמה תבוסה מכאיבה.

בבחירות לכנסת השלישית זכתה מפא"י עצמה ל-8000 קולות ערביים, הפעם רק ל-3000. שלוש רשימות-הזנבות שלה זכו בפעם שעברה ל-37 אלף קולות, הפעם רק ל-35 אלף קולות. מה קרה ל-7000 הקולות הנותרים?

שני משרתי-מפא"י המסולקים, שהקימו שתי רשימות משלהם, זכו יחד ל-8000 קולות. בגלל אחוזי-החסימה לא זכו שניהם אף לציר אחד בכנסת — אולם קולותיהם

אני נהנית כל פעם

מקום הפנים המשובח והמעולה

"ROYALVIT"

רויאלוויט

"מאז שאני משתמשת בקרם זה, עור פני רענן וחלק ואני מרגישה כאילו נולדתי מחדש..."

קרם רויאלוויט, לפי ד"ר לברן, פאריס, מכיל ג'לה רויאל, מזון מלכות הדבורים. מחירו בישראל 4.250 ל"י

ר י ו

היא, כידוע, בירתה של ברזיל, וגם אליה, כאל בירות עולם רבות, נשלח מדי שבוע לישראלי בניכר שבועון החדשות — העולם הזה.

תה חסס חקבל פרס

ב ר ו

היא, כידוע, בירתה של שווייץ, וגם אליה, כאל בירות עולם רבות, נשלח מדי שבוע לישראלי בניכר שבועון החדשות — העולם הזה.

אנקרה

היא, כידוע, בירתה של תורכיה, וגם אליה, כאל בירות עולם רבות, נשלח מדי שבוע לישראלי בניכר שבועון החדשות — העולם הזה.